

ရှင်နွယ်တန်

ကိုကိုဘာလို့ မုန်းတာလဲ

ပထမပိုင်း

"ကြီးမေရေ ကြီးမေ"

"ဟော သမီးလေး နိုးနိုးပါလား လာလေ"

"ဟုတ်"

နိုးနိုးဆိုတာ တစ်ဖက်ခြံက ကောင်မလေးပေါ့။ ခုနိုးနိုးက ကိုကို မင်း သက်နိုင်တို့ အိမ်ကို မုန့်လာပို့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"သမီး လက်ထဲမှာ လည်း ချိုင့်နဲ့ ဘာလာပို့တာလား"

"ဟိ အိမ်မှာ လေ မေမေက မုန့်တီ လုပ်စားလို့ အဲဒါ ပို့ခိုင်းလိုက်လို့ "

"ဟုတ်ပါပြီသမီးရဲ့ "

နိုးနိုးအိမ်အား တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"ကြီးမေ ကိုကိုသက်ရော မနိုးသေးဘူးလား"

ဒေါ်ဝင်းဝင်းမှာ လည်း နိုးနိုးလေးအား ပြုံးပြရင်း ...

"သမီးကိုကိုလား ဒီချိန်နိုးမှာ အိပ်တုန်း"

"ဟွန့် ကိုကိုကလည်း အိပ်ပုတ် ကြီးလိုက်တာ သမီး သွားနိုးဦးမယ်"

"အင်းသမီးလေး သွားနိုးချေ"

ဒေါ်ဝင်းဝင်းမှာ လည်း ထွက်သွားတဲ့ နိုးနိုးလေးကို ကြည့်ပြီး ပီတိ

ဖြစ်မိတာတော့ အမှန်။ အင်း နိုးနိုးလေးက သားအပေါ် သံယောဇဉ် ကြီး ရှာတာပဲ။ အပေါ်ထပ်တွင် တော့ ...

"ကိုကိုရေ ကိုကိုသက် အိပ်ပုတ်ကြီးရေ ထပါတော့"

အသံဆူညံဆူညံကြောင့် မင်းသက်နိုင် နိုးလာခဲ့သည် ။ ဒါပေမဲ့ မထူး ။ တစ်ဖက်လှည့်ကာ ပြန်အိပ်နေလိုက်သည် ။ ဒါဟိုကောင်မလေး နိုးနိုး ဆိုတာ သိပြီးသား။ နိုးနိုးမှာ ခုတင် အနားသွားပြီး ...

"ကိုကိုသက် ထတော့နော် ကိုကို ကိုကိုလို့ "

တရစပ် နိုးနေတာကြောင့် မင်းသက်နိုင်မှာ စိတ်တိုလာကာ ...

"ဒီမှာ နိုးနိုးမ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ သူများ အိပ်နေတာကို"

"ဟွန်း ကိုကိုကလည်း ခုဘယ်ချိန်ရှိနေပြီလဲ နာရီလေး ဘာလေး ကြည့်ဦး"

"ဘာလဲ နင့်အိမ်မှာ နာရီမရှိလို့ လား"

မင်းသက်ရဲ့ ဘုဆတ်ဆတ် အပြောကြောင့် ...

"ကိုကိုနော် နာရီရှိတာပေါ့ နိုးနိုးက ကိုကို ကိုလာနိုးတဲ့ ဟာကို"

"ခုနိုးပြီ ပြန်တော့"

မပြန်သေးပဲ ပေကပ်ကပ်နေတဲ့ နိုးနိုးအား ကြည့်ပြီး ...

"ဟဲ့ ဘာကြည့်နေတာလဲ"

"မကြည့်ပါဘူး ကိုကိုကလည်း နိုးနိုးလေ ကိုကိုကို ပြောစရာရှိလို့ "

"ဘာလဲ"

"ကိုကိုဒီနေ့ အားလား"

"ငါမအားဘူး"

"ကိုကိုကလည်း နိုးနိုးအတွက်ဆို ဘယ်တော့မှ မအားဘူး"

"အားမှ မအားတာ ပြန်တော့"

"ဟုတ်"

"ခဏနေဦး တစ်ခုပြောထားမယ် မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ငါ့အနီးထဲ ဇွတ်မဝင်နဲ့ ငါမကြိုက်ဘူး"

ကိုကိုရဲ့ စကားကြောင့် ...

"ကိုကိုကလည်း ခါတိုင်းလည်း ဝင်တာပဲကို"

"အရင်ကအရင် အခုမဝင်နဲ့ မကြိုက်ဘူး"

"ဟုတ် ကိုကို မကြိုက်ရင် နိုးနိုး မဝင်တော့ပါဘူး"

နိုးနိုးလည်း ကိုကိုရဲ့ စကားကြောင့် ဝမ်းနည်းမိတာတော့ အမှန်။

အောက်ရောက်တော့ ...

"သမီးလေး မျက်နှာ မကောင်းပါလား ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ဘူး သမီးပြန်တော့မယ်"

"ဟုတ်ပါပြီ သမီးရဲ့ မေမေ့ကို ပြောလိုက်နော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် လို့ "

"ဟုတ်"

နိုးနိုးလည်း ချိုင့်ယူကာ ပြန်သွားတော့သည် ။ ခဏနေတော့ မင်းသက်နိုင် တစ်ယောက် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်း လာလေသည် ။

"သား နိုးနိုးလေးကို ဘာပြောလိုက်သေးလဲ"

"ဘာပြောရမလဲ မေမေရာ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး အခန်းထဲ ဇွတ်မဝင်နဲ့ လို့ ဘယ်လို မိန်းကလေးလဲ မသိဘူး"

"ခါတိုင်းလဲ ဝင်နေတာပဲ သားရယ်"

"ခါတိုင်းက ခါတိုင်းပဲမေမေ သူလည်း အရွယ်ရောက်နေပြီပဲ ဆင်ခြင်ပေါ"

"မေမေသားကို တစ်ခုတော့ ပြောမယ်နော် နီးနီးလေးကို စိတ်ညစ် အောင် မလုပ်ပါနဲ့ တစ်ချိန်ကြာရင် မေမေသားနဲ့ နီးနီးလေးကို လက်ထပ် ပေးဖို့ စီစဉ်ပြီးသားကွဲ့"

"မေမေနော် သားလက်မခံဘူး သူ့ကိုလည်း ညီမလေးထက် မပိုဘူး"

"တိတ်စမ်း မေမေကလည်း သမီးနီးနီးလေးက လွဲပြီး ဘယ်သူမှ ချွေးမမတော်နိုင်ဘူး"

"တော်ပြီ မေမေရာ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်"

"ဘယ်လဲ"

"သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းထားလို့ "

"အပြန်တော့ မိုးမချုပ်စေနဲ့ "

"ဟုတ်"

တကယ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းမထားပါ။ သူ့ချစ်ရသူလေး လှို င်အား shopping လိုက်ပို့ပေးရန် ကတိပေးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆိုင်ကယ်အား အမြန်မောင်းကာ ချစ်သူလေးဆီ အ မြန် သွားလိုက်သည် ။

တစ်ဖက်တွင် လည်း နီးနီးမှာ ခြံထဲက ဒန်းလေးပေါ် ထိုင်ရင်း ကိုကို

စကားသံတွေကို ပြန်ကြားယောင် နေမိသည်။ ။ ကိုကို ဘာလို့ များ နိုးနိုး ကို မုန်းနေတာလဲ။ ကိုကိုမုန်းလည်း နိုးနိုးကတော့ ကိုကိုကို ချစ်တယ်။ အဲဒီချိန်မှာ ပဲ နိုးနိုးရဲ့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ လဲ့လဲ့နဲ့ ယမင်း ရောက်လာကာ ...

"ဟိတ် နိုးနိုး"

"ဟယ် နင်တို့ ဘယ်လဲ ငါ့ဆီလာတာ ဆော့မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"shopping ထွက်မလို့ နင့်လာခေါ်တာ"

"ငါမလိုက်ချင်ဘူး"

"ဘာမလိုက်ချင်ဘူးလဲ နင့်ကိုကို လိုက်မပို့လို့ မလား"

"နင်တို့ ကလည်း မဟုတ်ပါဘူး"

"မဟုတ်ရင်ထ သွားမယ်"

နိုးနိုးမှာ လည်း သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ခေါ်မှုကြောင့် အဝတ်အစား လဲ ကာ လိုက်လာခဲ့တော့သည်။ ။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ centreမှာ လိုအပ်တာ လေးတွေ ဝယ်ရင်း သူငယ်ချင်း လဲ့လဲ့မှ ...

"နိုးနိုး ဟိုမှာ နင့်ကိုကိုမလား"

လဲ့လဲ့ အပြောကြောင့် ...

"ဘယ်မှာ လဲ"

"ဟိုမှာ လေ"

လဲ့လဲ့ လက်ညှိုးညွှန်ပြရာ ကြည့်လိုက်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ကိုကိုပါ။

ဒါပေမဲ့ ကိုကို တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။ ကိုကိုဘေးမှာ ကောင်မ

လေး တစ်ယောက် ကိုကိုမအားတာ ဒါကြောင့်ကိုး။ ကိုကို ရက်စက်
တယ်။ နိုးနိုးရဲ့ စိတ်ထဲဝမ်းနည်းကာ မျက်ရည်လေးများက စိုလာတော့
သည် ။ နိုးနိုး ကိုကိုတို့ အတွဲအား ငေးကြည့်ရင်း ...

"ငါ ကိုကိုဆီ သွားဦးမယ်"

"ဘာသွားလုပ်မှာ လဲ မသွားနဲ့ သူ့ဟာမနဲ့ ပျော်နေလိုက်တာများ မိုးမ
မြင် လေမမြင်နဲ့ "

"ဟုတ်ပဲ နင့်မလည်း နော် ကိုယ့်အပေါ် မချစ်တဲ့ သူကိုများ
တွယ်ကပ် နေရတယ်လို့ "

"နင်တို့ ကလည်း ငါက ကိုကိုကို ချစ်တာကိုး"

"ဟုတ်ပါပြီ ချစ်ပါနော် ခုတော့ ပြန်ကြစို့"

"ပြန်မယ်လေ ငါလည်း မဝယ်ချင်တော့ဘူး"

ထို့နောက် သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်ခဲ့ကြတော့သည် ။ ညရောက်သော်
နိုးနိုးတစ်ယောက် ကိုကိုဆီ သွားကာ ...

"ကိုကို"

"ဘာလာ ရှုပ်ပြန်တာလဲ"

"မရှုပ်ပါဘူး ကိုကိုကလည်း နိုးနိုး ကိုကိုကို မေးစရာရှိလို့ "

"မေး ဘာလဲ"

နိုးနိုး ကိုကိုအား တစ်ချက်ကြည့်ရင်း ...

"မနက်က ကိုကို ဘယ်သွားလဲ"

"ငါက ဘယ်သွားရမှာ လဲ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပေါ့"

"ဟုတ်လို့ လား"

"ကဲ ပြောပါဦး ဘာတွေ သိထားလို့ လဲ"

"မနက်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဈေးဝယ်ထွက်တုန်း ကိုကိုကို ကောင်မလေး တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့လိုက်တယ်"

မင်းသက်နိုင် ပြုံးလိုက်ရင်း ...

"ဟုတ်တယ် အဲဒါကိုကို ချစ်သူပဲ"

ကိုကိုရဲ့ အဖြေကြောင့် ရင်ထဲမှာ ငိုချင်စိတ်က ထိန်းမရ။ ချစ်သူတဲ့လား ကိုကိုရယ်။ ဒီက နီးနီးကလည်း ကိုကိုကို အရမ်းချစ်တာပါ။ ကိုကိုမသိတာလား။

"ဟုတ်လား ကိုကို"

"ဟုတ်တယ် မိုးလင်းချုပ်နေပြီ ပြန်တော့"

"ပြန်မှာ ပါ ကိုကိုရဲ့ "

နီးနီး ငိုချင်စိတ်ကို မနည်းထိန်းကာ အိမ်ရောက်သည် နှင့် အခန်းထဲဝင်ကာ ငိုချလိုက်တော့သည် ။ ကိုကို အရမ်း ရက်စက်တယ်။ ကိုကို ဘာလို့ နီးနီးကို မချစ်ရတာလဲ ဘာလို့ လဲ။ နီးနီး ရင်ကွဲပါပြီ ကိုကိုရယ်။
